

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 22. maja.

Sosednja nam mala Srbija vzbuja vedno veliko pozornost, ker tam doli še vedno vre in kipi in se nij še povrnil notranji mir. Nasproti stojite si dve stranki: vladna Avstriji prijazna stranka in opozicija, na čelu jej bivši minister Jovan Ristić, ki se, kakor znano, močno nagiba na stran Rusije. Boj mej tema strankama je ljut in bije se z vsakršnim, drugod v parlamentarnem življenji nikakor običajnim orožjem. Zadnje potovanje kralja Milana križem svoje države, nij imelo drugega namena, nego uničiti opozicijo in njenih pristašev pridobiti na svojo, na vladno stran.

Iz tega razloga rekel je tudi deputaciji, ki se mu je prišla poklanjat iz Dragačevega: „Vi morate iztrebiti ljuliko!“ to je opozicijo. Člani deputacije poslušali so te kraljeve besede baje tihi in s povešenimi očmi, a vladni listi vporabljali so ta in več kraljevih izrekov kot prilično sredstvo, s katerim more se breniti in oškodovati opozicija.

A tudi opozicija, kakor naravno, nij pasivna, temveč odgovarja po enakem načinu in tako vrši se srdit boj mej zastopniki nasprotnih političnih nazorov, katerega izid je dan danes še popolnem negotov.

Temu srdnemu nasprotstvu mora se tudi pripisovati zadnji škandal v belgradskem gledališču, o katerem se piše po vseh časopisih in ki ima večji pomen, nego bi se mislilo v prvem hipu. Vlada je namreč hotela, da se v gledališču predstavlja Sardou-ova igra „Rabagas“, v katerej se zabaciva in smeši vsakršna opozicija, misleč, da jej bode i ta gledališčna predstava dobro sredstvo proti opoziciji. Opozicija pa, ki je tudi dobro vedela, kaj se

namerava, pripravljala se je tudi resno in tako se je uže naprej znalo, da se bode pri tej predstavi dogodilo kaj posebnega. Dvorni krogi so celo privatno pred predstavo povpraševali pri uredniških radikalnih listov, se li prireja kaka demonstracija, ker bi sicer kraljice ne bilo v gledališče. Ta uredništva nijso bila galantna dovolj, ampak skrbela so, da je bilo dosti radikalnih elementov pri predstavi. Takoj v prvem dejanji, ko pravi Camerlin „Če vladar nij dober, naj ga narod odpodi!“ nastalo je gromovito ploskanje iz vseh strani. Pri dvogovoru mej knezom in Evo Bluntovo, v katerem se ljudstvo naziva „canaille“, pričel pa je burni ropot in krik, piskanje in žvižganje. Na to postal je strašen nered, policija potegnila je sablje, mej poslušalci nastopali so govorniki, ki so govorili o izdajstvu, o surovej sili in o podkupovanji s tujimi novci, nekatere gospé so omedlevala in naposled se je pred gledališčem razvnel pravi pravcati boj mej občinstvom in vojaki, tako da se šteje danes nad dvajset nevarno ranjenih. Občinstvo pobilo je okna v gledališču in pri kočijah raznih dostojanstvenikov in napalo vojake s koli in kamenjem, vojaki pa so rabili sablje in bajonete in več ljudij bilo je potisnjenih v 7 metrov globoko jamo, v katerej bi se moral v kratkem položiti temeljni kamen za spomenik kneza Mihajla. Mej demonstranti čul se je baje pogosti klic: „Proč z Milanom!“

Dopisnik „Gazete Narodowe“, ki prinaša iz Belega grada jako obširno poročilo o neredih v 10. dan t. m., iz kojih se sme sklepati, da je prispela razjarjenost političnih nasprotnikov na vrhunec in da je predrznost opozicijske stranke uže skrajna. „Kdor je gledal ta nered in pri tem se javljačo strast,“ tako piše omenjeni dopisnik, „in kdor pozna

jako ozbiljne razmere po deželi, mora se vprašati, ne bode li ta gledališčna demonstracija za Srbijo začetek resnobnih dogodb, slično kakor nekdanja predstava „Figarove ženitve“ v Parizu, ali pa — „Nemice s Portici“ v Bruselji . . .“

Vsekako bilo je od srbske vlade jako nepredvidno in malo plemenito, gledališčne predstave upotrebljevati proti opoziciji in tako rekoč vzbujati škandal, kateri bode imel sigurno važne posledice in utegne prouzročiti popoln prevrat v vnanji politiki mlade srbske kraljevine.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 20. maja. [Izv. dop.]

V petek nadaljevalo se je zborovanje v državnem zboru. Ob najstarejši uri imela se je pričeti seja, a poslancev je v zbornici malo število. Še le polagoma prihajajo in predsednik dr. Smolka otvori sejo o polu dvanajsturi. V zbornico je prišel novovoljeni poslanec iz češkega vladništva baron Nadherny. Na desnici bil je srčno pozdravljen. Prisegel je v češkem jeziku.

Ministerstva predsednik pozivlje v posebnem pismu k volitvam v delegacije.

Vlada prijavila je dve predlogi o prodaji dveh erarnih poslopij in jedno o oproščenju od pristojbin za gališko deželno posojilo o zadevi gališke transverzalne železnice.

Mej peticijami je danes veliko število taci, ki so zoper naseljevanje ruskih židov v Avstriji; 5 ali 6 jih je iz dunajskih predmestij, druge so iz nemških mest Krems, Stein, Mautern in jedna iz mesta Steyr. Vse te peticije predložil je vitez Schönerer, ki zahteva, da naj se dajo v stenografski zapisnik. Na levi se živahno

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málovrh.)

Druga knjiga.

XVI.

(Dalje.)

„Neki Silin,“ nadsljeval je Paklin, „me je tu obiskal. Tudi njemu pisal je Neždanov pred smrtjo nekoliko besed. Ta Silin me je prosil, da mu rečem: ali se nijso v Neždanovljevi zapuščini našli kaki papirji? — Neždanovljeve stvari zapečatila je vse sodnija . . . ali papirjev nij bilo mej temi nobenih, ker jih je on uže prej vse sežgal. Ali vi ne veste, da je on verze delat? Škoda, da jih je uničil; jaz sem preverjen, da je vmes marsikaj dobrega bilo. Vse propalo je z njim in je za večne čase izgubljeno. Spomin v prijateljih pa je vse, kar je ostalo, — da i ti prijatelji iz sveta izginejo.“

Paklin je utihnil.

„Sipjaginski pa,“ nadaljeval je kmalu, „tisti tako ljubeznivi, neiznosljivo bahati ljudje, ti so zdaj na vrhuncu slave in moči!“ — Mažurina se nij spominjala, kdo so ti ljudje; Paklin pak sovražil je oba, osobito pa njega tako, da se nij hotel odreči in tudi

ta dva malo izbrisal. — „V tej hiši vlada fin ton! Tu se o ničem drugem ne govori, ko o dobrih dejanjih in krepostih! Jaz sem opazil, da je ondu, kder se preveč o tem govori, isto tako kakor v sobi kacega bolnika, ki je parfimirana — pod vonjavo skriva se kje kakšen smrad! — To je jako sumljivo! Ti, jedini ti Sipjaginski krivi so Neždanovljeve smrti!“

„Kaj je pa s Solominom?“ vprašala je Mažurina.

Postalo jej je neiznosljivo govorjenje tega o njem poslušati!

„Solomin!“ vzkliknil je Paklin. „Ta je pošten in prebrisan, ter se je pošteno vsega spasil. Prejšnjo svojo tovarnico je zapustil in najboljši delavci šli so za njim. Mej temi tudi nekov vražji dečko, Pavel po imenu. Osnova je svojo tovarnico na skupne troške in skupen dobiček, nekde v Premejske guberniji. On ne popusti, česar se je lotil. Njemu ga nij para! Glavna stvar pa je ta: da ne skuša rane človeštva najedenkrat in povsod celiti. — Mi Rusi smo pa narod, vedno čakajoč, da pride nekdo in nas na jedenkrat vse ozdravi, vse naše rane zaceli, kakor se bolen zob izdere. — Kdo pa bode ta čarovnik? Darvinizem? Delo? Arhip Perepjetjev? Kakšna vojska? — „Kar hočeš, oče, le zob mi

izderi!!!“ — To vse je v nas lenoba! — Solomin pak ta nij tak . . . on ne izdira zob . . .!“

Mažurina naredila je z roko znamenje, ko da hoče reči: „No, tega smemo iz našega zapisnika izbrisati.“

„A, tista devotka,“ vprašala je potem, „ime sem pozabila, tista, ki je . . . z Neždanovom . . . utekla . . . kaj je z njo?“

„Marijana? Da, ta je zdaj žena tistega Solomina. Uže leto dni je tega, da sta poročena. Iz začetka se mi zdi, bila je le tako njegova žena, a zdaj sta res poročena. Da . . . a!“

Mažurina naredila je ono isto znamenje, kakor poprej.

Nekedaj bila je ljubosumna na Marijano, zdaj je bila srdita, kako je mogla njemu nezvesta postati? . . .

„Ali nij morda tudi uže rodila?“ vprašala je zaničljivo.

„Kdo zna; morda uže,“ odgovoril je Paklin. — „Ali kam se vam mudi? — Kam?“ je dodal videvši, da je Mažurina svoj klobuk vzela. „Počakajte še malo; Snandulija nama koj čaj prinese.“

Njemu nij bilo toliko za Mažurino, nego samo za priliko jedenkrat zopet svoje srce olajšati. Odkar je bil Paklin zopet v Petrogradu, videl je le malo ljudij, osobito pa mladih ne. Neždanovljeva stvar ga

kliče: „Na mesta!“ Za Schönererjev predlog vstalo je komaj 20 poslancev, mej temi tudi Kronawetter in Fürnkranz; nekaj jih je vstalo na desnem centru. Schönererjev predlog se je zopet zavrgel!

Grof Belcredi oddal je peticijo katoliškega delavskega društva v III. mestnem okraji Dunajskem za posvečevanje nedelj.

Poslanec Menger in tovariši interpelujejo finančnega ministra, zakaj se zavlakujejo računi mej obično dunajsko in erarom glede stroškov penzij dunajske policije.

Poslanec Fux in tovariši predlagajo, naj se vlada pozove, da izdela nov regulativ za hranilnice.

Na dnevnem redu je prečitavanje vladne predloge za naknadni kredit, ki se ima za razširjenje dunajske tehnike potrositi.

Zakon o naknadnih kreditih ministerstva za znotranje zadeve čita se v drugič in tretjič, ter je brez debate vzprejet, kakor je predlagal budgetni odsek.

Poročevalec Fröschel govori potem za predlogo železnice v Kremsthalu.

Poslanec grof Brandis priporoča prav gorko to predlogo, ki se potem brez debate v drugem in tretjem čitanju sprejme.

Zakonski načrt o oproščenju od pristojbin za pogodbe in druga pisma glede pogozdovanja Krasa v tržaškem mestnem okraji, vzprejme se brez debate v drugem in tretjem čitanju.

Na dnevnem redu je dalje poročilo peticijskega odseka o peticijah diurnistov. Odsek predlaga, naj se peticija diurnistov pri c. kr. oblastih in uradih vladi prepuste v natančno uvažanje; ob enem naj se vlada pozove, da kakor hitro mogoče zbornici predloži zakonski načrt, po katerem se tudi diurnistom omogoči napredovanje na uradniška mesta.

Poslanec dr. Kronawetter se poteguje za zboljšanje diurnistiških plač in žalostnega stanja tega najnižjega uradniškega stanu, ter stavi v tem smislu iz pet točk obstoječ predlog, ki se je tudi vzprejel.

Dr. Kronawetter utemelji je potem svoj predlog, naj se omeji prodavanje kart za igranje. Dotični predlog izročil se je odseku za davkarsko reformo.

Na dnevnem redu je dalje prvo čitanje predloga poslanca Tauscheja in tovarišev, kako urediti pravice za ribji lov. Govornik predlaga, da naj se za sestavljanje državnega zakona, kako urediti pravice ribjega lova, iz cele zbornice izvoli odsek 15 članov.

je tako preplašila, da je postal vrlo pazljiv in se umikal vsacemu društvu; mladi ljudje so se pa tudi njemu umikali. Nekdo rekel mu je celo v brke: „da je denuncijant!“ — Ker se pa sam nij starim ljudem rad bližal, se je pripetilo, da je moral časih po več tednov molčati. S svojo sestro nij mogel govoriti. Ne, da bi ga ona ne razumela, o ne! Nje pamet čislal je on visoko; ž njo pa mogel je le o ozbiljnih in resničnih stvarih govoriti, ako je pa začel po starej navadi zavijati, pogledala ga je tako pazljivo in pomilovaje, da se je sramoval in utihnil.

Zato mu je pa življenje v Petrogradu postalo vrlo neugodno in mislil je, ne bi li bolje bilo, preseliti se v Moskvo. Razne misli, komični in zbadljivi govori bili so v njem uže zbrani, kakor voda v malinu... ali voda, ki stoji, se skazi... Prišla mu je Mažurina... in dal je vodi, da je odtekla, ter govoril in govoril...

Najprej pretresel je Petrograd, njegovo življenje in potem celo Rusko! — Nihče in nič nij bilo v milosti pri njem. Mažurino nij to kar nič zanimalo, ali presekala mu nij in... družega nij on ničesar trebal.

„Da,“ je pripovedoval, „peklensko veseli so zdaj časi, kakor mi je čast vam pripovedovati! V društvu vse stoji, vse se strašno dolgočasi! V literaturi je vse izmedeno! In celo v kritiki... Ako

Tauscheju odgovoril je minister za poljedelstvo grof Falkenhayn poudarjaje stališče vladino. Ker je Tau-che mesto „Peyrer'sches Werk“ napačno izgovoril „baierisches Werk“, nastala je mej ministrom radi te besede kontroverza Tauschejev predlog bil je potem zavrgen.

Na dnevnem redu je dalje prvo čitanje predloga poslancev Fürnkranza, vit. Schönererja in drugih gledé eksekutivne dražbe nepremakljivega blaga.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 22. maja.

Danes se zopet dementira, da se naš cesar snide z laškim kraljem. To je bila pač najbrž v zdanjem politično suhem času izmišljena vest, da se je napolnil prostor v novinah.

Levičarski listi in pred vsem „N. Fr. Pr.“ jeli so se zopet tolažiti, da nij daleč dan, ko bodo mogli svetu oznaniti, da je ministerstvo Taaffejevo palo in da bodo zdaj zopet oni prevzeli vladarstvo. Naj tu navedemo, kako si obetajo bodočo srečo na kurulskih stolih! „N. Fr. Pr.“ piše: „... A nepremakljiv, neizprosliiv kakor smrt stoji na strani grofa Taaffeja princ Lichtenstein z uro v roki. Neprenehljivo pomika se na tej uri kazalec, dokler ne pride ura, ko bode grof Taaffe vrgel figure vkup in spoznal svojo partijo za izgubljeno. Potem se ve, da bi mogel tudi princ Lichtenstein spoznati veliko varenje, kajti če bide ura ministerstvu Taaffejevemu, potem bode tudi zanj in za vso klerikalno stranko, katera se je do take visočine iz nič popela, potekla ura“. Te besede zde se nam, kakor samotolažba jetičnega človeka; da si v sebi nosi ka! gotove smrti, vender si še obeta lepe dneve v dolgem življenji! Habeant!

„Ung. Post.“ poroča, da namerava ogrski deželnoobrambeni minister v kratkem predložiti zbornici poslancev načrt zakona o podpiranju vdov in sirot v boji palih ali tako ranjenih vojakov, da si ne morejo sami več služiti kruha. Ta podpora jemala da se bode iz vojaških taks. Ta načrt imel bode le provizorno moč, le tako dolgo bode veljal, dokler se ne izda zakon, ki bode obsezel vso zadevo in vse naredbe. Tak zakon pa se uže izdeluje in se bode v jesenskem zasedanju predložil zbornici.

Kakor znano, dohajajo iz Rusije izgnani židje na avstrijska tla in Schönerer ne zamudi nobene prilike, da bi ne vlagal protestov dunajskega prebivalstva proti naseljevanju židov v Avstriji. A Schönerer nastopil je javno kot nasprotnik židov, za to bi marsikdo njegovim protestom ne prikladal prevelike pomembe, češ, da ga vodi strast. Vender pa je to vprašanje silno važno za Avstrijo! Vsakako morajo se jemati v poštev glasovi novin, katere prihajajo iz naroda in obnavljajo njega misel — ker vox populi vox dei. — Tako piše „Leitmeritzer Wochenblatt“: „Antisemitizem, katerega zastopa Schönerer, naj se perhorrescira in je, če se s konfesijonelnega stališča opazuje, neopravičen. Če petentje Schönererjevi proti naseljevanju iz Rusije pregnanih židov remonstrirajo, imajo pač pred očmi, da se s tem

je kakšnemu mlademu recenzentu naprednjakov povedati, „da jajca kokoši nesó,“ treba zato celih dvajset stranij... in jedva se stvar konča! — Napihnjene so ti gospodje in polni fraz, umazani in mokri, ko kruh namočen v vodi in sline se jim okolo ust cede... kar se te znanosti tiče... ha! ha! ha! tudi kante imamo — kante namreč na inženirskih suknjah. V umetelnosti je isto tako! Nečete li morda danes v koncert iti? Čuli boste ljudskega pevca Agremanckega. Temu vse ploska... ali kakšen mu je glas, o je... Toda tisti Skoropihin... saj ga poznate starodavnega Aristarha našega... ga kuje v zvezde. „To je nekaj povsem družega, nego tista iz zapada prihajajoča glasba,“ trdi on. Isto tako hvalijo naše „slikarje!“ — „Prej,“ sem ga čul govoriti, „navduševal sem se za Evropo in Italijane; ko sem pa čul Rossinija samega, mislil sem zopet „eh, eh!“ in ko sem videl Rafaela, mislil sem „eh, eh!“ — In pomislite zdaj vi, to „eh, eh,“ zadostuje našim mladim ljudem popolnoma, oni ga obožavajo tega gospoda Skoropihina: „eh, eh!“ — V narodu je revščina, štibra uničila je blagostanje in reforme nijso družega nič storile, kot da vsi kmetje nosijo nove kape in da so kmetške ženske odložile prejšnje pokrivalo glave... ali gladu oderuhov nijso odpravili!“

(Konec prih.)

naselijo tisoči individuijev, kateri nikdar ne producirajo, marveč le konsumirajo in neproduktivnih elementov je v Galiciji dovolj.“ Take glasove bode vlada morala uvaževati.

Z juga poroča se oficijelno od 21. t. m.: Oddelek 11. pešpolka pod vodstvom jednega lajtanta prišla je včeraj severne od Klenaka in južno-zapadno od Nevesinja močna vstaška tolpa. Naši vojaki odbili so vstaše, kateri so izgubili okolo 30 mrtvih in ranjenih. Naše vojske bil je 1 korporal mrtev, 3 prostaki ranjeni.

Vnanje države.

Nekoji listi donašajo vest, da se bode kronanje ruskega cara vršilo dne 24. avgusta (5. septembra.)

Srbski kralj vrnil se je s svojega potovanja. Pri dohodu v Belem gradu pozdravilo ga je ljudstvo z burnimi živio klici.

Kakor se poroča iz Petrograda, dosegel je **bolgarski** knez na ruskem dvoru najboljši uspeh. Jutri odpotuje knez v Berolin; vrnil se bode potem čez Dunaj domov. Njegovo bivanje v Nemčiji in potovanje skozi Avstrijo pa bode imelo le privaten značaj, ker se je političen namen tega potovanja izpolnil uže v Petrogradu.

Poročali smo uže v svojem času, da se podajejo nemški oficirji v **Turčijo**. Pogoji, katere je sultan stavil, so naslednji: Vsak v turško službo stopivši oficir dobi za jedno stopinjo večje dostojanstvo, nego je je imel v nemškeji armadi in dvojno plačilo. Tudi je vsakemu oficirju na voljo dano izstopiti, kadar hoče. Oficirji pa zahtevajo od nemškega vojnega upraviteljstva, da se jim od Nemčije garantirajo pogoji, katere jim stavlja Turčija. Teh zahtev pa nemški cesar neče izpolniti; za to je v slednjem času tudi prestalo vstopanje nemških oficirjev v turško armado.

Listi pečajo se zdaj največ z **egiptovskim** vprašanjem. Kakor poročajo slednje vesti, zboljšale so se razmere tam doli. Ali bode pa to „zboljšanje“ dolgo časa trajalo, je težko verjeti. Francosko in angleško ladijevje stoji pred Aleksandrijo! Tako se glasé slednji brzojavi. Ali pa ne bode le naposled Evropa se naveličala vedno stati na straži ob Nilu? Gotovo nij daleč čas, ko bode zaplapolal z največjo silo ogenj revolucije tam doli in nastalo bode vprašanje, čegav bode velepomembni Egipt. To vprašanje pa se bode rešilo le z orožjem. Pričakovati nam je torej tam doli še krvavih dni.

Dublinskih morilcev še vedno nijso dobili, da si se v New-Yorku vsaka iz Angleške došla ladija skrbno preiskuje.

Dopisi.

Iz zatiške okolice 19. t. m. [Izv. dop.] Včeraj na Vnebohoda dan obiskali so nas gostje iz Ljubljane. Pripeljali so se namreč opoludne gospodje notar Janko Kersnik, dr. Jos. Starè in profesorja Jos. Celestina in Fr. Levec čez Krko na Muljavo, kjer so si ogledali Jurčičev rojstveni dom ter odbrali prostor, kamor se bode na rojstvenej hiši pokojnega pisatelja vzdala letošnje poletje spominska plošča. Hišo, ki poprej niti ometana nij bila, je pokojnega brat Anton Jurčič čežno popravil in pobelil. — Kakor nas je razveselil pohod omenjenih gospodov, vender nijsmo bili zadovoljni z njih mislijo, da bi se spominska plošča brez posebne slovesnosti vzdala. Gospodje sicer pravijo, da je Muljava predaleč od Ljubljane, da na Muljavi nij nobene posebne krčme itd. Jaz nijsem tega mnenja. Od Ljubljane do Muljave je samo kakih 35 kilometrov. Krčme na Muljavi res nij velike, a zato imamo dobro (Fortunovo) v bližnjem Zatičini. Jaz mislim, da bi se slavnost napravila 15. avgusta na Velikega Šmarina dan. Takrat je shod na Muljavi in zbralo bi se uže zaradi tega mnogo naroda. Ljubljančanje pridejo do 10. ure lahko na Muljavo, do opoludne se vrši slavnost in vzdiranje plošče in popoludne se napravi veselica v Zatičini. Se ve, za to je pa treba priprav; zategadelj nasvetujem, da se pogovoré šentviški in zatiški narodnjaki ter izmej sebe izvolijo odbor, ki bi imel skrbeti za potrebne priprave, da se napravi lep narodni praznik, ki ne bode ostal brez dobrodejnega vpliva na tukajšnjo okolico. — Gospod Fortuna, posestnik gradu Kravjeka, poprodal je vsa grajska zemljišča v malih parcelah, grad sam pa je kupil neki Višnján. Danes je začel ta novi posestnik Kravjek podirati ter gradivo v Višnjo goro voziti in tako bomo v kratkem imeli jeden grad na Kranjskem menj.

Iz Šoštanja 20. maja. [Izviren dopis.] V „Cillier Zeitung“ od dne 18. t. m. nahaja se dopis iz „šaleške doline“, v katerem se dopisnik mej drugim zaletava v neko osobo, katero naznamenuje črko L., katere stanovišče i stan pa takó na tanko označi, da se o identiteti iste nikdo motiti ne more. Da je omenjena osoba v našem okraji od mladih i starih zaradi njene konsekvence i značajnosti jako čislana i spoštovana, to gotovo dopisnika najbolj grizeva, a v žal naj mu bode povedano, da je njegove popularnosti solnce uže zdavnaj zatonilo, akoravno še nij nikdar vzhajalo. Svetovati mu pa vendar hočem, da, ako če pri nas popularen postati, mora „Cill. Ztg.“ in njeno sodrgo na klin obesiti.

Te vrstice dovolj kažejo, da dopisnika oziroma njegovega inspiranta dobro poznamo, akoravno svoje črke poleg znamenja akademične stopinje nij pod citirani dopis postavil.

Iz Vlasenice v Bosni 15. maja. [Izv. dop.] (Pospeševanje racionalnega gospodarstva.) Visoka deželna vlada v Sarajevu odredila je, da se osnujé kotarska (okrajna) gospodarska poskuševališča, iz katerih se bodo vsako leto brezplačno narodu razdeljevala mlada sadna drevesca in seme najboljših gospodarskih rastlin, katerih prednosti pred drugimi Bošnjak in Hercegovci še ne pozna. Visoka deželna vlada pripravna je dajati za to svrhu potrebnih subvencij. Ako se bode pri tem začetju vstrajalo in ako bode došla uprava teh poskuševališč ali vadilišč v spretne in vestne roke, potem se bode dozdanje žalostno gospodarstvo okupiranega ozemlja povzdignilo na častno stopinjo, ter bode zanemarjeni Bošnjak in Hercegovci 5—10 krat toliko koristi užival iz svoje zemlje, kolikor dandenes. S časom bode po vseh 6 okrožjih torej do 50 taci vrtov in narod bode visokej deželnej vladi za to premodro naredbo hvaležen.

Ker je za upravo taci vrtov brezdvomno najprimernejši faktor avstrijsko naobraženo narodno učiteljstvo, zato bode velike važnosti, da se nameste po sedežih okrajev v gospodarstvu dobro vešči narodni učitelji; kajti narodno učiteljstvo bode širilo umno gospodarstvo posebno tudi po šolskej mladini. Izvestno je, da je narodno učilišče najuniverzalnejši in najvspešnejši pot do gospodarskega blagra. Saj nam je znano, da, „kar se Janezek nauči, to tudi Janez stori“ in „da se sam mladi hrastič povoljno dade ušibiti“, dočim se hrast s staro skorjo ne upogne. Zato je primeroma le kaj malo uspeha, ako se lotimo s poučevanjem odraslega človeka, dočim mladina utiske brez znatnega odpora sprejema. Tako barem mene uči 10letno izkustvo na polji narodne prosvete. Ne da bi rekel, da odrasel človek nij zmožen prijeti pouka, ponadi morda, oslabljenja možganov, nego obdaja ga tako trda skorja doživljenih krivih pojmov in predsodkov, da jih niti najboljša učava z lepa ne more razbiti. Za to je starec prav pesimist in nihilist glede novosti, naj so še tako dobre in opravičene!

Ker pravi pregovor, da se časi mej navadnimi vranami tudi kaka bela najde, zato je odobrila tukajšnja okrajna oblast moj predlog glede potovalnega gospodarskega predavanja ob nedeljah in praznikih. O prvem svojem tukajšnjem predavanju pod milim nebom v vlaseniškej okolici se mi je posrečilo, da se je saj par bobov prijelo stene, v kojoj sem ga dokaj izmetal govoreč o raznih pogreških dozdanjega gospodarenja zbranega naroda.

Jaz bom vsekako nadaljeval započeto delovanje, ker se držim pregovora tukajšnjega naroda: „bolje nešto, nego ništo“.

Blaško Pernišek,
mestni narodni učitelj.

Domače stvari.

— (Z Dunaja) se nam poroča iz jako zanesljivega vira v 20. dan t. m.: „Kakor sem poizvedel v parlamentarnih krogih, izdeluje se pri pravosodnem ministerstvu predlog postave, da smejo tisti uradniki, ki imajo uže 40 službenih let, sicer služiti še dalje, da pa izgubé v tem službi svoje službene, funkcijske in

druge doklade. Na ta način iznebili se bomo tistih v službi osivelih uradnikov, ki vedno zatrjujejo, da čutijo vsebi še mladeniško moč, v resnici pa ne zmorejo ničesa, kateri služijo le še iz dobičkarije, se zavzemajo za stare in zaruja-vele ideje in si nazaj želé predpotopnih časov in iz teh razlogov v svojem službenem stanju več škodujejo, nego hasnijo. Človek, ki je doživel 70. leto, potrebuje miru in nijma več delavne moči.

— (Odbor za dr. Bleiweisov spomenik) sklenil je v svojej zadnji seji, v pospeševanje nabiranja novcev, da se bodo razpošiljale po vseh slovenskih mestih póle, na katerih se imajo podpisavati doneski ali jedenkrat za vselej ali z vplačilom v obrokih; konečni termin za to vplačevanje pa se stavi za dve leti. V poseben odsek, ki ima za izvršitev takovega nabiranja skrbeti, voljeni so gg.: dr. Zupanec, Pakič, Drenik in Ravnihar.

— (Društvo „Sokol“) imelo je preteklo soboto zvečer v „Bierhalle“ svoj jour fixe, ki je bil obiskovan nenavadno mnogobrojno in pri katerem je bila nekaka „instalacija“ novega staroste gospodra Ivana Tavčarja, ki je, iskreno nazdravljen, v primernem nagovoru razvijal svoje nazore o pospeševanju društvenih svrh. Razpravljalo se je potem o izletu v Zagreb, za kojega je do sedaj podpisanih 60 Sokolov „en pleine parade“ in pelo se več lepih zborov. — Včeraj bil je pa Sokolov izlet v Velče pri velikej udeležbi občinstva in posebno ugodnem vremenu. Vse vršilo se je v najlepšem redu in ob 1/2 10. uri zvečer bili smo uže vsi doma. Kraj za izlet pa nij bil srečno izbran. Restavracija sicer leži prav prilično v senčnatem gozdu, a jedil je kmalu zmanjkalo, vino pa je bilo nedopovedljivo za nič in pri samem pivu se človek kmalu naveliča. K sreči je blizu izredno prijazna Gostinčarjeva hiša, kjer je bila jed in pijača izborna, postrežba dobra in cena prav poštena. „Sokola“, ki je povsod, kamor dojde, radostno vzprijet, obsule so ta dan rodoljubne in nežne roke na sv. Petra predmestji s krasnimi šopki duhtečih cvetic, kot vidnimi znaki živahnih simpatij.

— (Kegljanje za Narodni dom „pri Zvezdi“) končano bilo je sinoč. Kegljalo se je 4589 serij. Potem je bila razdelitev dobitkov. Natančneje poročilo jutri.

— (Pri dijaškej besedi), ki se je dné 6. maja v ljubljanskem gledališči vršila, bilo je dohodkov 287 gld. 90 kr., stroškov 97 gld. 96 kr., tedaj ostane 189 gld. 94 kr. čistega dohodka. V podporno zalogo vsakega zavoda pride polovica (94 gld. 97 kr.).

— (Resnicoljubivi tati vi.) Zadnji petek po noči pokradli so neznani tatovi tukajšnjemu trgovcu z raki g. Levcu na Poljanah iz zabojev v Ljubljani nad 300 rakov v vrednosti 30 gld. Zgodaj zjutraj v petek prišli so z raki na ribji trg in so je prodali raznim prekupevalkam. Vprašani od kot so raki, povedali so, da so Levčevi in da jim je naročil jih prodati, ker jih ima preveč. Ko je g. Levec zapazil tatvino, bili so raki uže prodani, o tatih pa ni sluha ni duha.

— (Umrli) je včeraj ob 1/2 5. uri popoldne g. Janez Stritar, beneficijar v Št. Vidu pri Zatičini, 64 let star. Rajni bil je čislani in jako priljubljen pri vseh faranih, v narodnem oziru pa vedno značajan. Blag mu spomin!

— (Iz Vipave) se nam piše v 20. dan t. m.: Pri včerajšnjem občnem zboru kmetijske podružnice vipavske se je sklenilo iz podružnične blagajnice, v katerej je čez 400 gld. denarja, za spomenik ranjcega dr. Jan. Bleiweisa pl. Trsteniškega 25 gld., za „Narodni dom“ pa 100 gld. odločiti. Naj bi druge kmetijske podružnice vipavsko posnemale.

— (Vabilo k slavnosti), katero priredi narodna čitalnica ptujska ob priliki otvorjenja „Narodnega doma“ dne 29. maja t. l. in pri katerej sodeljuje grašk. akad. društvo „Triglav“. Vspored: 1. Marsch, svira godba. 2. D. Jenko: „Slavenska himna“, zbor. 3. Slavnostni govor, govori veleč. gosp. Božidar Raič. 4. Nedved: „Pozdrav“, zbor z ba-

riton-solo. 5. V. Lichtenegger: „Lepa naša domovina“, zbor. 6. Potpourri slovanskih pesen, svira godba. 7. J. Kocijančič: „Oblaček“, zbor s tenor- in bari-ton-solo. 8. Tovačovsky: „Orle, pestry orle“, zbor. 9. F. v. Suppé: Overture „Banditenstreiche“. 10. A. Hajdrich: „V tihej noči“, četverospiev. 11. J. Vašak: „Slovan“, zbor. 12. Ples. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. V Ptuj 18. maja 1882.

Odbor.

— (Razpisana) je služba kancelista pri c. kr. okr. sodnji v Rudolfovem do 17. junija t. l.

— (Naš rojak g. Janez Šubic, slikar na Dunaji) je pred kratkem izdelal 4 podobe za romarsko cerkev sv. Volbanka v Poljanski fari na Gorenjskem. Naročil jih je župnik Poljanski g. Jarnej Ramovš. Vse štiri podobe so v velikosti pol človeka. Posebno lepo ste izdelani dve namreč sv. Peter in sv. Martin. A tudi drugi dve sv. Matija in sv. Trojica ste na čast vrlemu slovenskemu umetniku. G. Janez Šubic ima na Dunaji samostojen atelier v Grand Hôtelu I. Kärnthnering, uhod I. Maximilianstrasse 12. P—l.

— (Tržaški „Sokol“) je včeraj pri prvem zborovanji izvolil v začasni odbor: Ivan Dolinarja, Fr. Sakserja, M. Keržeta, Skabarja in Jerška; nadalje so se prečitela dotična pravila, katera se imajo v kratkem visokej vladi predložiti, potem pak se skliče občni zbor in izvoli stalni odbor. Mi to mlado društvo vsem rodoljubom najtopleje priporočamo, posebno pak slovenskej mladini.

„Edinost“.

V. izkaz doneskov

za spomenik dr. J. Bleiweisa viteza Trsteniškega.

G. Bogolin Miha, župnik v Ajdovici	1 gld. — kr.
G. Ambrožič Mat., župnik v Svečah na Korškem	3 „ — „
G. Merzelj Josip, vpokojeni župnik v Toplicah	1 „ — „
G. Vidrgar Janez, kaplan v Vipavi	1 „ — „
G. Jaklič Josip, župnik v Starem logu	1 „ — „
G. Svetlin Matej, vpokojeni župnik	1 „ — „
G. Vuga Miha, kaplan v Mirnu pri Gorici	1 „ — „
G. Potočnik Janez, župnik na Brezovici pri Ljubljani	3 „ — „
G. Bezenšek Jurij, župnik v Čadramu	3 „ — „
G. Burgar Andrej, posestnik iz Imolce	1 „ — „
G. Einspieler Andrej, c. kr. profesor in deželni poslanec v Celovci	5 „ — „
G. Oblak Fran, računski svetovalec v Serajevu	1 „ — „
G. Vilfan Ivan, davkar v Serajevu	1 „ — „
G. Pogorelec J., računski oficijal v Serajevu	1 „ — „
G. Blagne Anton, grof Barbotov oskrbnik v Rakovniku	2 „ — „
G. Bradaška Fran, kr. gimnazijalni ravnatelj v pokoji v Gradci	5 „ — „
G. Cigale Matej, državnega zakonika urednik na Dunaji	5 „ — „
G. Kušar Josip, trgovec, trgovinske in obrtne zbornice predsednik v Ljubljani	10 „ — „
Po gospodu dekanu in kanoniku v Laškem za sledeče gospode:	
G. Anton Žuža, kanonik in dekan v Laškem trgu	21 gld. — kr.
G. Böheim Josip, vikar v Laškem trgu	2 „ — „
G. pl. Pol Josip, kaplan v Laškem trgu	2 „ — „
G. Šket Martin, župnik pri sv. Rupertu	1 „ — „
G. Janžek Edvard, župnik pri sv. Margareti	1 „ — „
G. Ulčnik Josip, župnik pri sv. Jederti	1 „ — „
G. Žičkar Anton, župnik v Doli	1 „ — „
G. Fišer Anton, kaplan v Doli	1 „ — „
G. Stagoj Anton, župnik v Trbovljah	1 „ — „
G. Račevšek Anton, kaplan v Trbovljah	1 „ — „
G. Valenček Josip, kaplan v Trbovljah	1 „ — „
G. Gomeizer Karol, župnik v Širji	1 „ — „
G. Kralj Dragotin, kaplan v Loki	1 „ — „
G. Kolarič J., župnik v Razborji	1 „ — „
G. Vrečko M., župnik v Jurkloštri	2 „ — „
G. Dupelnik Greg., župnik v Št. Lenartu	1 „ — „
G. Zorko Janez, župnik pri sv. Miklavžu	1 „ — „
Vkupe	40 „ — „
G. Strnad Matija, župnik v Ljubnem na Štajerskem	5 „ — „
Vkupe	91 gld. — kr.
K temu v zadnjem listu izkazanih	877 „ — „
Vkupe do zdaj	968 gld. — kr.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. maja	Ob 7. uri	736-23 mm.	+ 8-0°C	slaboten jugozahod	jasno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	733-81 mm.	+ 16-6°C	slaboten jugozahod	deloma jasno	
	ob 9. uri zvečer	734-93 mm.	+ 10-4°C	slaboten jugozahod	deloma jasno	
20. maja	Ob 7. uri	734-57 mm.	+ 9-8°C	slaboten gorenjec	jasno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	732-05 mm.	+ 16-6°C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	733-61 mm.	+ 10-0°C	slaboten jugozahod	oblačno	
21. maja	Ob 7. uri	734-48 mm.	+ 9-0°C	zmeren vzhod	jasno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	733-41 mm.	+ 20-4°C	slaboten jugozahod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	734-15 mm.	+ 13-6°C	slaboten jugozahod	jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je zadnje dni sicer povsod vzdignil, vendar ne povsod enako; vsled tega je bil precej nejednakomerno razdeljen in je znašal razloček med maksimumom na vzhodu in med minimumom na zahodu 12 mm. Vetrovi so bili povsod še vedno primeroma močni; prevladovali so večinom severni vetrovi. Nebo je bilo večidel le deloma jasno, dostikrat tudi popolnem obl. čno, vreme nestanovitno, v Galiciji in severnej Ogrski deževno; po planinah je pal nov sneg. Temperatura je povsod močno pala in je bila tudi povsod podnormalna, akoravno ne ekstremna, ker je znašal razloček med maksimumom in minimumom samo 5-5°C.

Loterijske srečke 20. maja.

Na Dunaji: 38, 41, 20, 69, 36.
V Gradci: 26, 52, 20, 1, 46.

Dunajska borza

dné 22. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld.	60	kr.
Srebrna renta	77	15	"
Zlata renta	94	20	"
1860 državno posojilo	130	90	"
Akcije narodne banke	827	—	"
Kreditne akcije	344	60	"
London	119	90	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	51 1/2	"
C. kr. cekini	5	65	"
Državne marke	58	60	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	75
Državne srečke iz l. 1864	100	174	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	20	"
Ogrska zlata renta 6%	119	70	"
" " 4%	89	95	"
" " papirna renta 5%	87	—	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	30	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	50	"
Kreditne srečke	100 gld.	176	50
Rudolfove srečke	10	20	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	127	30
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—	"

Prostovoljna dražba.

Vsled dovoljenja visoke c. kr. deželne sodnije v Ljubljani od 21. maja 1882, št. 3430, se bodo v petek dné 26. maja 1882 dopoldne ob 9. uri

na Selu pri Udmatu iz zapuščine gospoda Andreja Malitscha na prostovoljni dražbi prodajala izvrstna vina starejših letnikov, kletno orodje, stavbene materialije in jednake premakljivosti.

Dr. J. Vok,

(338—1) c. kr. beležnik kot sodnijski komisar.

Cené ure!

Po poštne povzetji pošljite nam nazaj, če poslatev niti čilo je torej šiljam in dam denar dovoljna. Vsako naročilo ni riskirano.

- 1 cylinder-ura od srebrnega nikla z verižico; prej gld. 12 — zdaj gld. 5.25.
- 1 ancore-uro od srebrnega nikla z verižico; prej gld. 15 — zdaj gld. 7.25.
- 1 srebrno ancore-uro z verižico; prej gld. 25 — zdaj gld. 11.25.
- 1 srebrno remontoir-uro-Washington z verižico; prej gld. 30 — zdaj gld. 15.
- Zlate ure za gospe; prej gld. 40 — zdaj gld. 20.
- Zlate remontoirs; prej gld. 100 — zdaj gld. 40.

Jamči se za 5 let.

PH. FROMM,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstrasse gegenüber der Wollzeile, Wien. (211 6)

Tajci:

21. maja.

Pri Slonu: Pachner iz Maribora. — Kresz iz Novoga dvora. — Praprotnik iz Pulja.

Pri Maliči: Heinrich iz Gradca. — Angel, Koleda, Schönberger iz Dunaja. — Engelhardt iz Solnčjaka.

Pri avstrijskem cesarji: Heinrich iz Vrbe.

Taj. dvor. svet. prof. H. pl. FEHLING-a

mnenje: „Fran Josipova“ grenka voda prekosi Friedrichshalsko 4krat, Hunyady Janoško s 44, Pülsko z 62%, kakor tudi vse znane grenke vode po vsebini vplivnih delov in v mojej kemični analizi svoj dokaz in razlago. V Stuttgartu, meseca marca 1882.

Dobi se v zalozah rudnic.

Fran Josipova grenka voda.

(215—5)

Knjižice pri odposiljavni direkciji v Budapešti.

Most,

obokan, z jedno lino (oknom), se bo zidal čez potok Temenico pri Goriški vasi blizu Mirne peči, katerega stroški so se cenili povprek na 460 gld. Kdor hoče to zidanje prevzeti, se mora zadnji čas do 25. maja oglašiti ter vpsolati dotične ponudbe, ker se bode tega dne ob 11. uri dopoldne v šolskem poslopju v Mirnej peči zidanje mostu dražbeno onemu prepustilo, kateri bo za najmenj prevzel. Varščina ali vadij znaša 10%.

Županija Mirna peč,

dné 18. maja 1882.

(331—2)

Janez Gallö, župan.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživiljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživiljajoče in pravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

! Najnovejšo spričalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek s izvrstnim uspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

(162—17)

Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštne povzetju

lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Naj se poskusi sreča

pri velikem od države garantiranem Hamburškem denarnem srečkanju, pri katerem se

8 milijonov 634.275 mark

dobiti mora.

To najnovejšo denarno srečkanje obstoji iz 7 razredov in ima 93.500 originalnih srečk, od katerih 47.600 — torej nad polovico — dobiti mora.

Največji dobiček znaša ev.

400.000 mark.

Specijelno so dobitki razvrsteni naslednje:

1 premija a m.	250.000	3 dobitki a m.	8000
1 dobiček	150.000	3	6000
1	100.000	54	5000
1	60.000	5	4000
1	50.000	108	3000
2	40.000	264	2000
3	30.000	10	1500
4	25.000	3	1200
2	20.000	530	1000
2	15.000	1073	500
1	12.000	101	300
24	10.000	27069	145

itd.

Žrebanje dobitkov je načrtno uradno napravljeno.

K prvemu velikemu žrebanju tega denarnega srečkanja velja

cela originalna srečka samo 6 mark ali gl. a. v. 3.50 pol originalne srečke 3 marke „ „ „ 1.75 četrt „ „ „ 1 1/2 „ „ „ 0.90

in te od države garantirane originalne srečke pošljamo proti vpošiljavi zneska v bankovcih ali s pošto vplačljivo v najoddaljenejše kraje franko. Mali zneski se morejo tudi v poštah markah poslati.

Hiša Wehling & Comp. je v kratkem času svojim interesentom velike dobitke po 150.000 mark, več po 30.000, 5000 itd. izplačala in tako mnogim k sreči obilnih družin pripomogla.

Vsak udeleženece dobi na naročilo oficijelen načrt, iz katerega se razdelitev dobitkov, kakor tudi vloge posamnih razredov razvidijo.

Izplačevanje dobitkov izvrši se vselej natanko in pod državno garancijo.

Uže naprej se more pri tem na najsolidnejšji podlagi ustanovljenem podjetji računati na živahno udeležitev in prosimo torej, da vsa naročila moremo izvršiti, naj se nam naročila prav kmalu in vsakako pred

31. majem

pošljejo.

WEHLING & C.,

Haupt-Lotterie-Comptoir,

HAMBURG.

(303—4)

Zoper jetiko!

Radgostski

universalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Gospodu lekarju J. Seichertu v Rožnavi.

Uže tri mesece boleha moja soproga za nevarno pljučno boleznijo. Ker se mi je od mnogih strani priporočalo, prosim, da mi pošljete povratno 1 zavitek Radgostskega čaja in 2 škat. maho-rastlinskih celtilčkov. Naslov:

Župan v Črešnjevci poleg Ilirske Bistrice.

Gospodu lekarju J. Seichertu v Rožnavi.

S tem vas prijazno prosim, pošljite mi svojega izvrstnega Radgostskega univerzalnega čaja, ki me je popolnem ozdravil mojega dolgoletnega hudega katara v želodec, zopet 2 zavitka preje ko mogoče, po poštne povzetji. Preverjen sem, da bode ozdravil tudi mojo soprogo, ki za isto boleznijo boleha. Prosim vas pa na dalje tudi, da mi pošljete še dva zavitka vaših maho-rastlinskih celtilčkov, katere rabijo moji otroci zoper oslovski kašelj.

Se spoštovanjem udano

F. Müller, vodja.

Ronov, na Češkem, 26. aprila 1878.

Vaše blagorodje!

Izvolite mi brzo poslati s poštne povzetjem 2 zavitka Radgostskega univerzalnega čaja in 2 škat. lji Rožnavskih celtilčkov. — Oboje se je dobro obneslo. Naslov:

Theresia Zoufaly,

cale dei tintori, III. piano casa Madovič a Zara (Dalmacija).

Vaše blagorodje!

Ker se mi je vaše izvrstno zdravilo od mnogih strani toplo priporočalo, zato vas prosim, da mi kmalu pošljete s poštne povzetjem 3 zavitke Radgostskega univerzalnega čaja in 3 šk. maho-rastlinskih celtilčkov. Udani

Ivan Poduška,

lovec grofa Choteka v Neštinu pri Klokcu v Sremu.

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljene čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škat. Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebe.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se jedino le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi (na Moravskem), in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštne povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbek v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradci, A. Marek in J. Kupferschmied v Celji, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rotenmanu, W. Thurnwald v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepitve in vzdržanje vida v vsake starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopeliški Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja putiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska).